

nævnelser forpligter de sig til at udføre deres Hverv paa en saadan Maade og til at indtage en saadan Holdning, at derved udelukkende Folkeforbundets Interesser haves for Øje. De er underlagt Generalsekretærens Myndighed og er i Udførelsen af deres Hverv ansvarlig overfor denne efter Statutens Bestemmelser. De bør hverken anmode om eller modtage Instruktioner fra nogen Regering eller anden Myndighed udenfor Folkeforbundssekretariatet.

Artikel 2 i Statuten, som hidtil foreskrev, at intet Medlem af Sekretariatet uden Tilladelse fra Generalsekretæren kunde opstille sig som Kandidat til et politisk Hverv i sit Hjemland, vedtoges forandret til, at et direkte Forbud mod saadan Kandidatur indføres.

Den tidligere Regel, at intet Medlem af Sekretariatet, saalænge han staar i dettes Tjeneste, maa modtage nogen Dekoration eller Udmærkelse fra nogen Regering, undtagen for Tjenester, ydede af ham forinden hans Ansættelse, opretholdtes.

## 2. Spørgsmaalet om Ansættelsernes Varighed og Rekruteringsystemet.

Medens der var Enighed mellem Flertal og Mindretal i 13-Mands Udvalget om, at de langvarige Ansættelser ikke skulde anvendes paa den øverste Ledelse, men vel paa 2. og 3. Klasse af Personalet samt paa Tolkene, Oversætterne og lignende Kategorier var der, som ovenfor nævnt, Divergens med Hensyn til, hvorvidt de skulde gælde for Sektionschefer og Membres de Section. Flertallet ønskede dette meget stærkt, dog i Forbindelse med Anvendelse af midlertidig Ansættelse som hidtil i en vis Udstrækning. Mindretallet var herimod og ønskede 7-aarige Ansættelser, der skulde kunne fornyes. Flertallets Standpunkt var baseret paa den Opfattelse, at langvarig Ansættelse er Grundlaget for enhver god Administration og gør det muligt at udnytte vundne Erfaringer og at skabe nyttige og sunde Traditioner. For en in-

ternational Organisation er langvarig Ansættelse en Garanti. Dersom man udelukkende vilde holde sig til midlertidige Ansættelser, vilde man derved blive tvunget til overvejende at rekrutere fra de nationale Administrationers Embedsmænd, som under deres midlertidige Ophold i Sekretariatet vilde være fristede til at anse sig som deres Regerings Repræsentanter, da de har været vant til at adlyde disse og til at føle sig afhængige af dem med Hensyn til deres Fremtid.

Flertallet henviste med stor Styrke til, at Personalet i et af de ovenomtalte Memoranda enstemmig har udtalt, at Manglen paa Stabilitet i Karriøren og paa Sikkerhed overfor Fremtiden var Hovedaarsagen til den Uro, der havde tilkendegivet sig indenfor Sekretariatet i de senere Aar.

Den langvarige Ansættelses Princip taler derfor for sig selv, men som det allerede blev fremhævet i Noblemaires Beretninger i 1921, vil det, om det anvendes uden Forbehold, ikke kunne undgaas at faa uheldige Følger. Thi dette vilde udelukke at ty til særlige kompetente Personligheder, og det vilde berøve Personalet den uundværlige Kontakt med den offentlige Mening i de forskellige Medlemsstater, ligesom det vilde hindre en Rotation, ved hvilken der kan tilføres Sekretariatet Repræsentanter for alle Kultursystemer.

Som et Middel til at bøde paa disse Mangler skulde Generalsekretæren have frie Hænder til med Forsamlingens Samtykke at foretage midlertidige Ansættelser, som efter Sir Eric Drummond's Udtalelser i 4. Udvalg kunde omfatte ca.  $\frac{1}{3}$  af den Del af Personalet, som omfatter Sektionscheferne og Membres de Section. Saadanne Ansættelser skulde særlig gælde Teknikere, Personer, der besidder speciel Erfaring paa det politiske og andre Omraader, Personer, der vil være at antage til ekstraordinære og paatrængende Arbejder, og Personer, hvem det af Helbredshensyn eller af private Grunde ikke er muligt at modtage varig Ansættelse.